

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

BIULETYN

Z posiedzenia:

■ **RADY OCHRONY PRACY**
(NR 12)

Nr 1187/VI kad.
30.09.2008 r.

Tekst bez autoryzacji

Nr 1187/VI kad.

Rada Ochrony Pracy (nr 12)

30 września 2008 r.

Pod patronatem Rady Ochrony Pracy odbyła się konferencja z okazji jubileuszu 55-lecia Służby BHP oraz 15-lecia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy. Konferencję prowadził członek Prezydium Zarządu Głównego Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy **Grzegorz Skowron**.

W konferencji udział wzięli: poseł **Izabela Katarzyna Mrzygłocka** przewodnicząca Rady Ochrony Pracy wraz z członkami Rady Ochrony Pracy, **Tadeusz Zajac** Główny Inspektor Pracy wraz ze współpracownikami, **Maciej Ptaszyński** doradca Marszałka Sejmu, **Ewa Pomian-Wojcieszczuk** zastępca dyrektora Departamentu Prawa Pracy w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikiem, **Andrzej Krupiński** dyrektor Biura Administracyjnego Ministerstwa Gospodarki, **Marek Zawieska** zastępca dyrektora Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego, **Sylwester Rypiński** prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, **Marek Walczak** prezes Urzędu Dozoru Technicznego, **Przemysław Biliński** zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego, **Stanisław Sulenta** doradca komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej, **Zenon Grzelka** przewodniczący Komisji ds. Ochrony Pracy Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, **Marek Nościsz** prezes Zarządu Głównego Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy wraz ze współpracownikami, prezesi stowarzyszeń pracowników służby bhp, prezesi i członkowie oddziałów Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

Członek Prezydium Zarządu Głównego Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Grzegorz Skowron:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, przypadł mi zaszczyt poprowadzenia dzisiejszego spotkania. Jest mi niezmiernie miło powitać państwa na uroczystościach obchodów 15-lecia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy oraz 55-lecia powołania Służby BHP, organizowanych pod patronatem Rady Ochrony Pracy, reprezentowanej przez panią przewodniczącą poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką.

Dzisiejszą uroczystość zaszczytli swoją obecnością: pan Maciej Ptaszyński – doradca Marszałka Sejmu i Kancelarii Sejmu, pan Andrzej Krupiński – dyrektor Biura Administracyjnego Ministerstwa Gospodarki, pani dyrektor Ewa Pomian-Wojcieszczuk i pan naczelnik Jerzy Kowalski z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Główny Inspektor Pracy pan Tadeusz Zajac, pan dr hab. inż. Marek Zawieska z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego, pan Sylwester Rypiński z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pan Marek Walczak – prezes Urzędu Dozoru Technicznego, zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego pan Przemysław Biliński, pan Stanisław Sulenta – doradca komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej, okręgowy inspektor pracy w Warszawie pan Andrzej Kwaliński, przewodniczący Komisji ds. Ochrony Pracy Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych pan Zenon Grzelka, prezesi stowarzyszeń pracowników służby bhp, prezesi i członkowie oddziałów Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy oraz wszyscy nie wymienieni z imienia i nazwiska zaproszeni goście. Witamy serdecznie!

Chciałbym zaprosić do prezydium dzisiejszej konferencji: przewodniczącą Rady Ochrony Pracy poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką, sekretarza Rady Ochrony Pracy pana posła Janusza Krasonia, pana Macieja Ptaszyńskiego – przedstawiciela Marszałka Sejmu, panią dyrektor Ewę Pomian-Wojcieszczuk z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Głównego Inspektora Pracy pana Tadeusza Zajacę, pana dr Marka Zawieskę

z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego, panią Jadwigę Polaczek – dotychczasową prezes Stowarzyszenia i członka Rady Ochrony Pracy oraz pana Marka Nościusza – prezesa Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy. Proszę państwa zajęcie miejsc przy stole prezydiálním.

Proszę wszystkich państwa o powstanie. Proszę poczet sztandarowy Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy o wprowadzenie sztandaru.

Dziękuję bardzo.

Proszę pana Marka Nościusza – prezesa Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, członka Rady Ochrony Pracy o otwarciu dzisiejszej uroczystości.

Prezes Zarządu Głównego Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Marek Nościusz:

Szanowni państwo, cieszę się niezmiernie, że mogę powitać w tym jakże prestiżowym miejscu zaproszonych gości oraz koleżanki i kolegów reprezentujących pracowników służby bhp – członków Ogólnopolskiego Stowarzyszenia oraz członków innych stowarzyszeń zaproszonych na tę uroczystość.

Jubileusz 55-lecia Służby BHP zbiega się z jubileuszem 15-lecia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, które ma również niezaprzeczalny udział w tworzeniu tych zmian, zwłaszcza w obszarze umacniania rangi zawodu pracownika służby bhp.

Zgodnie z oczekiwaniami, Stowarzyszenie dąży do ustanowienia silnej organizacji, która będzie reprezentować i bronić interesów społeczno-prawnych pracowników służby bhp, kształtować postawy pracowników tej służby, wywoływać inicjatywy związane z podnoszeniem kwalifikacji, bogaceniem warsztatu zawodowego, poddawaniem się certyfikacji kompetencji. Tylko wysokiej klasy specjalista z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy może stać się partnerem i autorytetem dla pracodawców i pracowników.

Dążymy do tego, aby przynależność do Stowarzyszenia kojarzona była nie tylko z pracą społeczną, ale również z przynależnością do grona najlepszych fachowców naszej branży.

Dzisiejszemu spotkaniu pragniemy nadać szczególnie uroczysty charakter nie tylko poprzez wybór na miejsce spotkania sali kolumnowej Sejmu RP, ale także przez ukazanie w naszych wystąpieniach znaczącej roli służby bhp w kształtowaniu bezpiecznych i higienicznych warunków pracy w Polsce w okresie minionego 55-lecia. Chcemy dziś uhonorować najlepszych pracowników służby bhp, którzy przyczynili się do postępu na w obszarze ochrony pracy.

Życzę państwu miłych wrażeń z dzisiejszych uroczystości.

Dziękuję bardzo.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękuję panu prezesowi za wprowadzenie w istotę naszego dzisiejszego spotkania.

Proszę o zabranie głosu przedstawiciela Marszałka Sejmu.

Doradca Marszałka Sejmu Maciej Ptaszyński:

Chciałbym odczytać list skierowany do państwa przez Marszałka Sejmu pana Bronisława Komorowskiego: „Szanowni państwo, z niekłamana radością i z dużym zainteresowaniem przyjąłem informację o obchodach 55-lecia powołania Służby BHP oraz 15-lecia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP. Uprzejmie dziękuję za zaproszenie na uroczystości jubileuszowe, które odbywają się w Sali Kolumnowej polskiego Sejmu. Niezmiernie żałuję, że jako gospodarz nie mogę wypełnić miłej powinności i osobiście powitać wszystkich uczestników.

Zatem tą drogą pragnę przekazać serdeczne pozdrowienia oraz ciepłe jubileuszowe powinszowania, aby nadchodzący czas był pomyślny dla służby bhp oraz przyniósł wiele satysfakcji z wykonywanych obowiązków. Bowiem, jak powiedziała orędowniczka idei godnej pracy Maria Dąbrowska – „niczego na świecie nie można przyrównać do radości płynącej z pracy, która toczy się po myśli”.

Przekonany jestem, że dzisiejsze spotkanie stanowi dobrą okazję do podsumowań, ale także zaprezentowania opinii ekspertów na temat bezpieczeństwa i higieny pracy. Ufam, że cenne wskazówki praktyków z wieloletnim doświadczeniem oraz ich trafne spostrzeżenia okażą się istotne i przydatne dla wszystkich zainteresowanych tą jakże ważną problematyką.

W zakresie bezpieczeństwa pracy wciąż – mimo wielu pozytywnych zmian – jest bardzo dużo do zrobienia.

Korzystając z jubileuszowej sposobności, pragnę przekazać słowa uznania wszystkim pracownikom służby bhp. Z całego serca dziękuję za zaangażowanie oraz odpowiedzialną i trudną pracę. Proszę przyjąć również życzenia owocnych obrad w miłej prawdziwie odświeżonej atmosferze.

Z wyrazami szacunku Bronisław Komorowski.”

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zabranie głosu przewodniczącą Rady Ochrony Pracy panią poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Katarzyna Mrzygocka:

Szanowni państwo, w imieniu członków Rady Ochrony Pracy serdecznie dziękuję za zaproszenie na dzisiejszą uroczystość. Fakt, że tak ważne wydarzenie odbywa się pod patronatem Rady Ochrony Pracy jest dla mnie szczególnie zaszczytem.

Dziś wspólnie świętujemy dwie ważne rocznice związane ze służbą bezpieczeństwa i higieny pracy. To doskonała okazja, żeby podziękować państwu za to, że w swojej codziennej pracy kierujecie się zasadami etyki zawodowej oraz za to, że ciągle doskonalicie swoje umiejętności i poszerzacie wiedzę. Dzięki temu poziom bezpieczeństwa pracy w polskich firmach stale się poprawia, co potwierdzają statystyki prowadzone przez Państwową Inspekcję Pracy.

Jubileusz jest także okazją do uhonorowania członków stowarzyszenia odznaczeniami państwowymi i okolicznościowymi dyplomami. W imieniu Rady Ochrony Pracy serdecznie gratuluję wyróżnionym i życzę kolejnych sukcesów.

Na koniec wszystkim obecnym na dzisiejszej uroczystości życzę owocnej dyskusji i deklaruję współpracę ze wszystkimi osobami oraz organizacjami, którym leży na sercu bezpieczeństwo i ochrona pracy.

Dziękuję za uwagę.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękuję serdecznie pani przewodniczącej.

Szanowni państwo, na dzisiejszą uroczystość zaprosiliśmy przedstawicieli instytucji, z którymi na co dzień współpracujemy, prosząc jednocześnie o uczestnictwo w realizacji zaplanowanego programu spotkania.

Proszę panią dyrektor Wojcieszczuk o przedstawienie historii służby bhp.

Zastępca dyrektora Departamentu Prawa Pracy w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Ewa Pomian-Wojcieszczuk:

Szanowni państwo, mam ogromny zaszczyt w imieniu Minister Pracy i Polityki Społecznej pani Jolanty Fedak przedłożyć adres, skierowany na ręce pana Marka Nościusza, który zawiera również rys historyczny.

„Przede wszystkim bardzo dziękuję za zaproszenie na uroczystości 55-lecia powołania Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy oraz 15-lecia utworzenia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP. Niestety, w związku z chorobą nie mogę osobiście wziąć udziału w dzisiejszym spotkaniu.

Chcę państwu przypomnieć, że w polskim systemie prawnym pracownicy zatrudnieni w służbie bezpieczeństwa i higieny pracy mają swoje bardzo ważne miejsce i odgrywają znaczącą rolę w kształtowaniu bezpiecznych i higienicznych warunków pracy oraz w prewencji mającej na celu ochronę życia i zdrowia pracowników. Jak ważna jest to rola, świadczy o tym choćby fakt, że jest to jeden z niewielu zawodów, dla którego za-

dania kwalifikacje i uprawnienia uregulowane są aktem prawnym, tj. rozporządzeniem Rady Ministrów wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w Kodeksie pracy.

Formuła zawodu pracownika służby bhp, jaką w skali całego kraju wprowadzono zarządzeniem wykonawczym na podstawie uchwały nr 592 prezydium rządu z 1 sierpnia 1953 r., po kilku modyfikacjach dotrwała do dnia dzisiejszego. W trakcie prac nad harmonizacją polskiego prawa pracy z prawem europejskim okazało się, że koncepcja powołania do życia i funkcjonowania w Polsce służby bezpieczeństwa i higieny pracy jest zgodna z wymaganiami, jakie wynikają z postanowień art. 7 dyrektywy Rady nr 89/391 EWG z 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu zwiększenia bezpieczeństwa i poprawy zdrowia pracowników podczas pracy, dotyczącego zadań i organizacji służb ochrony i zapobiegania.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej poza podejmowaniem prac nad prawnym uregulowaniem problematyki organizacji zadań, kwalifikacji i uprawnień pracowników służby bhp, od 1991 r. wspierało inicjatywy dotyczące powstania ogólnopolskiego stowarzyszenia zrzeszającego pracowników tej służby.

Ministerstwo, którym kieruję, jest zainteresowane, aby istniał solidny partner w postaci stowarzyszenia zawodowego, który mógłby opiniować projekty przepisów prawnych dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy. Zależy nam także na rozwoju tej grupy zawodowej i zainteresowaniu tym zawodem. Chodzi zwłaszcza o młodych i kreatywnych ludzi, którzy w działaniach na rzecz bezpieczeństwa i zdrowia pracowników upatrywać będą swoją przyszłość zawodową.

W celu podniesienia rangi tego zawodu w 2005 r. podwyższono wymagania kwalifikacyjne opierając system kwalifikacji na specjalistycznym wykształceniu wyższym lub średnim technicznym, zakończonym otrzymaniem dyplomu technika bhp. Dla zapewnienia dopływu do służby bhp osób o gruntownym specjalistycznym wykształceniu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej opracowano standardy nauczania dla kierunku kształcenia pn. „Bezpieczeństwo i higiena pracy” i skierowano wniosek o utworzenie takiego kierunku do pani Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Podległy mi Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy od wielu lat prowadzi studia podyplomowe i szkolenia, organizuje konferencje i seminaria przeznaczone dla pracowników służby bhp, a także wprowadził system dobrowolnej certyfikacji specjalistów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

W ubiegłych latach w ministerstwie zorganizowano także okolicznościowe uroczystości, np. z okazji 45-lecia i 50-lecia powołania Służby BHP. Pragnę jednak przy tej okazji podkreślić, iż pierwsze komórki zajmujące się bezpieczeństwem pracy na terenie naszego kraju powstały już w okresie międzywojennym, począwszy od 1928 r. Początkowo w przemyśle hutniczym, a następnie w innych branżach. W tych komórkach byli zatrudniani inżynierowie bezpieczeństwa pracy, którzy opierali swoją pracę na wzorcach pochodzących z Zachodu, a w szczególności korzystali z doświadczeń amerykańskich.

Uważam zatem, że przy okazji obchodów 55 rocznicy powołania Służby BHP trzeba również docenić dorobek poprzednich pokoleń w tym zakresie i podkreślić 80 rocznicę funkcjonowania na ziemiach polskich inżynierów bezpieczeństwa pracy.

Korzystając z tak milej i uroczystej okazji postanowiłam wyróżnić 55 zasłużonych wieloletnich pracowników służby bezpieczeństwa i higieny pracy wytypowanych przez Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracowników Służby BHP oraz trzy pozostałe działające na terenie naszego kraju stowarzyszenia zawodowe zrzeszające pracowników tej służby.

Mam nadzieję, że te dyplomy będą dla wyróżnionych świadectwem, że ich dotychczasowa praca na rzecz ochrony życia i zdrowia pracowników została zauważona i doceniona także przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Życzę uczestnikom konferencji owocnych obrad. Wszystkim wyróżnionym dziękuję za dotychczasową pracę i życzę dalszych sukcesów. Władzom Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP z okazji 15-lecia powołania organizacji życzę, aby realizując zadania statutowe udało się podnieść prestiż tego zawodu m.in. także poprzez nieustanne doskonalenie metod pracy, upowszechnianie dobrych praktyk i podnoszenie kwalifikacji zawodowych swoich członków. Osiągnięcia tych wszystkich celów życzę tak-

że pozostałym obecnym na uroczystej konferencji organizacjom zawodowym, skupiających pracowników służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

Minister pracy Jolanta Fedak”.

Dziękuję za uwagę.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękujemy serdecznie pani dyrektor za przedstawienie rysu historycznego powstania służby bhp w Polsce.

Proszę prezesa Zarządu Głównego Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP pana Marka Noćciusza o wygłoszenie referatu na temat 15-lecia Stowarzyszenia.

Prezes Zarządu Głównego Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Marek Noćciusz:

Szanowni państwo, w imieniu własnym oraz organizatorów dzisiejszego spotkania mam zaszczyt jeszcze raz przywitać zaproszonych gości oraz przedstawicieli blisko 27-tysięcznej rzeszy pracowników służby bezpieczeństwa i higieny pracy, będących w znakomitej większości członkami Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

Dzisiejszemu spotkaniu pragnęliśmy nadać szczególnie uroczysty charakter nie tylko poprzez wybór na miejsce spotkania sali kolumnowej Sejmu RP, ale także przez ukazanie w naszych wystąpieniach znaczącej roli służby bhp.

Jubileusz 55-lecia Służby BHP zbiega się z jubileuszem 15-lecia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, które ma również niezaprzeczalny udział w tworzeniu tych zmian, zwłaszcza w obszarze umacniania rangi zawodu behapowca.

Mówiąc o osiągnięciach nie możemy zapomnieć o początkach tworzenia profesjonalnej służby bhp, jeszcze w okresie międzywojennym, bowiem po raz pierwszy służbę bhp powołano w kilku katowickich hutach na przełomie 1928 i 1929 roku. Jednak za początek służby bhp w Polsce uznaje się moment ukazania się uchwały nr 592 prezydium rządu z dnia 1 sierpnia 1953 r. w sprawie zapewnienia postępu w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy. Uchwała zawierała najpełniejszą, jak okazało się po latach, listę obowiązków i uprawnień tej służby, a także szereg postanowień dotyczących organizacji służby bhp na wszystkich szczeblach. Określała również odpowiedzialność dyrektora przedsiębiorstwa za stan bhp w zakładzie, powoływała główną komisję ds. bhp oraz regulowała sprawy szkolenia kadr.

Z kolei dekretem z dnia 10 listopada 1954 r. zobowiązano związki zawodowe do przejęcia szeregu zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy.

Były to jednak akty prawne niższej rangi, nie mające umocowania ustawowego. Ponadto, wdrażali je ludzie, którzy nie byli do tego przygotowani, ponieważ nie było wcale nauczania zasad ochrony pracy, nawet na poziomie wyższych uczelni technicznych. Stąd też określone trudności w realizacji zadań przez służbę bhp, jak też niezadowolająca ocena jej pracy przez władze, pracodawców i społeczeństwo.

Pierwsze ustawowe umocowanie tej służby dokonało się za sprawą ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy. To umocowanie podjął Kodeks pracy dopiero w 1991 r. wprowadzając do działu X art. 207 z oznaczeniem 1, nakładający na zakład pracy, który zatrudniał więcej niż 10 pracowników, obowiązek tworzenia służby bhp jako organu doradczego i kontrolnego kierownika zakładu pracy.

Z biegiem czasu wprowadzono nowe regulacje prawne, nie zawsze korzystne dla służby bhp, jak np. usunięcie z Kodeksu pracy zapisu o podległości służby bhp. Dzisiejsza treść art. 237 nie określa czyim organem doradczym i kontrolnym jest służba bhp.

Analizując treść ukazujących się kolejno aktów prawnych, w tym obecnie obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 września 1997 r. w sprawie służby bhp, ze zmianami – można zauważyć, że nowe uregulowania prawne zamiast wzmacniać pozycję służby bhp w zakładach pracy, ograniczały jej pozycję i możliwości działania.

Jednakże nawet tak okrojone uprawnienia służby bhp nie były nigdy w pełni respektowane, ponieważ lekceważone było elementarne prawo do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy pracowników. Jeszcze dziś niejeden specjalista bhp napotyka na opór w odbiorze swojej działalności.

Działo się tak dlatego, że miniony czas ponad półwiecza utrwalił w społeczeństwie wizerunek służby bhp jako dyspozycyjnej, ulegającej presji pracodawcy, przy tym nad wyraz zbiurokratyzowanej. Ponadto znaczna część pracodawców swój stosunek do załogi i ochrony pracy kształtowała właśnie w tamtej epoce, kiedy służba bhp nie była traktowana po partnersku, nie służyła temu, do czego była powołana.

Niska ocena pracy służby bhp utrzymywała się przez lata. Potrzebę istnienia i funkcjonowania służby bhp potwierdziła dopiero wdrażana do naszego prawodawstwa dyrektywa 89/391 EWG, przewidująca służbę prewencji, zapobiegania wypadkom i chorobom zawodowym.

Status i model służby bhp wzrósł znacznie w momencie wejścia Polski do Unii Europejskiej, w okresie wdrażania wymogów wynikających z norm zharmonizowanych.

Dzięki podnoszonym kwalifikacjom, ciągłemu doksztalcaniu się, wdrażaniu rozwiązań systemowych z zakresu ochrony pracy polski behapowiec powoli zaczął być postrzegany jako specjalista zbliżający się poziomem do pracowników tej branży krajów członkowskich UE, tzw. starej piętnastki.

Status pracownika służby bhp jest zdecydowanie wyższy w zakładach, na terenie których występują prace szczególnie niebezpieczne. Pracodawca mający świadomość sytuacji podwyższonego ryzyka bardziej liczy się z opinią swojego behapowca i faktycznie coraz częściej traktuje go jak swojego doradcę, który pomaga w realizacji obowiązków i w takim zarządzaniu firmą, aby minimalizować straty i koszty.

W świetle powyższego widzimy, że służba bhp nie jest już tylko misją, ale staje się powoli potrzebnym, dobrze ocenianym i opłacanym zawodem, a od pracownika tej służby wymaga się rozległej wiedzy, inwencji i odwagi w działaniu, bo w przeciwnym razie pozostanie poza nurtem życia zakładu.

Mówiąc o wzrastającej randze służby bhp należy podkreślić rolę, jaką odegrała w ciągu minionych 55 lat w tworzeniu bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, podwyższaniu standardów bezpieczeństwa i ukazywaniu nowego podejścia do bhp, prewencji w zakresie wypadków i chorób zawodowych, tworzeniu kultury bezpieczeństwa i propagowaniu nowych postaw pracowników.

Niemalą udział w działaniach na rzecz poprawy wizerunku służby bhp oraz warunków jej pracy ma Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracowników Służby BHP, które obchodzi w tym roku jubileusz 15-lecia, a powstało w trudnym okresie funkcjonowania służby bhp. Zrodziło się bowiem z potrzeby zintegrowania środowiska i zintensyfikowania działań w kierunku poprawy statusu pracownika służby bhp.

Potrzeba integracji środowiska pracowników służby bhp była odczuwana od dawna. Już w 1959 r. w strukturach Naczelnej Organizacji Technicznej powołano do życia Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników BHP. Następnie, w latach 80-tych, kilkakrotnie składano wnioski o rejestrację Stowarzyszenia Służby BHP, które były odrzucane. Dopiero w 1993 r. starania grupy osób, m.in. pani Anny Jarzębskiej i pana Tadeusza Stanka, skupionej wokół inicjatora założenia stowarzyszenia pana Wacława Gudalewicza, zaowocowały pozytywną decyzją.

7 stycznia 1993 r. uprawomocniła się sentencja wyroku Sądu w Warszawie o powołaniu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, na mocy którego w dniach 2 i 3 kwietnia 1993 r. w siedzibie Związków Zawodowych „Metalowcy” w Warszawie zwołany został I Zjazd Członków Stowarzyszenia. Tematem Zjazdu było omówienie obowiązków służby bhp wynikających z uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1992 r. oraz wyłonienie władz naczelnych Stowarzyszenia. Pierwszym prezesem został jednogłośnie wybrany założyciel Stowarzyszenia pan Wacław Gudalewicz, który pełnił tę funkcję przez pierwsze dwa lata. Członkami prezydium zostali wybrani: Tadeusz Kuran – wiceprezes, Romuald Durecki – wiceprezes, Bogdan Bogdański – sekretarz, Piotr Dymowski – skarbnik, Jan Czajka, Zenon Galewski, Anna Jarzębska, Grażyna Niedzielska, Zdzisław Pawlik i Andrzej Stankiewicz. Siedziba Za-

rządu Głównego mieściła się wówczas w Warszawie przy ul. Jana Sebastiana Bacha 22.

Na jednym z pierwszych posiedzeń Zarządu został ustalony znak Stowarzyszenia, który używany jest do chwili obecnej. Twórcami logo byli Józef Lubos i Paweł Kalinowski – pracownicy Lokomotywni Tarnowskie Góry.

W tym momencie chciałbym podziękować wszystkim założycielom OSPSBHP za bardzo wielki wysiłek organizacyjny, ogromną pracę włożoną w stworzenie podstaw organizacyjnych i zarejestrowanie Stowarzyszenia. Upór i troska założycieli w dążeniu do powstania naszego Stowarzyszenia dały nam szansę zintegrowania i rozwoju służby bhp w Polsce.

W ciągu minionych 15 lat Stowarzyszenie rozrastało się. Aktualnie liczy 31 oddziałów i zrzesza ponad 1600 członków. Znaczącą rolę w rozwoju Stowarzyszenia odegrała pani Jadwiga Polaczek, która pełniła funkcję prezesa Zarządu Głównego przez trzy kolejne kadencje, do października 2007 r.

Tak jak już wcześniej podkreśliłem, powstanie ogólnopolskiej organizacji zrzeszającej pracowników służby bhp podyktowane było potrzebą podjęcia wspólnych, skutecznych działań w kierunku zmiany wizerunku tej służby na tle innych branż gospodarki, zwiększenia jej roli na terenie zakładu pracy, stworzenia warunków do wykonywania podstawowych funkcji kontrolnych i opiniodawczych, a także możliwości wpływania na tworzone przepisy prawne.

Zgodnie z oczekiwaniami, Stowarzyszenie dąży do ustanowienia silnej organizacji, która będzie reprezentować i bronić interesów społeczno-prawnych pracowników służby bhp. Jednocześnie Stowarzyszenie powinno kształtować postawy pracowników tej służby, wywoływać inicjatywy związane z podnoszeniem kwalifikacji, bogaceniem warsztatu zawodowego, poddawaniem się certyfikacji kompetencji. Tylko wysokiej klasy specjalista z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy może stać się partnerem dla pracodawcy i autorytetem dla pracowników. Musi mieć jednak oparcie prawne i organizacyjne w instytucji wspierającej jego działania i właśnie takie cele zostały określone w statucie Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Prac. Wyraźnie podkreślają one rolę OSPSBHP jako organizacji integrującej i wspierającej pracowników służby bhp.

Wsparcie to widoczne jest m.in. w tworzeniu warunków do podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników służby bhp. Jak wiemy, nowe wymogi przepisów prawa w zakresie kwalifikacji pracowników służby bhp wiążą się z koniecznością uzupełnienia wykształcenia kierunkowego. Wychodząc naprzeciw potrzebom naszego środowiska jako jedna z pierwszych utworzona została w Radomiu Wyższa Inżynierska Szkoła Bezpieczeństwa i Organizacji Pracy, która podjęła się kształcenia kadry pracowników służby bhp. Stowarzyszenie objęło patronat, zyskując w ten sposób możliwość rekomendowania swoich członków i umożliwiając im kształcenie na dogodniejszych warunkach finansowych.

Również CIOP-PIB oraz Ośrodek Szkolenia PIP we Wrocławiu oferują na wysokim poziomie szkolenia uzupełniające wiedzę pracowników służby bhp. Podkreślić także należy, iż z inicjatywy samych członków Stowarzyszenia przy oddziałach terenowych tworzone są profesjonalne ośrodki szkoleniowe.

Oprócz wiedzy bardzo ważne w naszej codziennej pracy jest doświadczenie i umiejętność podejmowania szybkich decyzji. Platformą wymiany doświadczeń zawodowych są właśnie spotkania członków Stowarzyszenia w oddziałach. Pełnią one również rolę integracyjną.

Jednym z ważniejszych zadań dla Stowarzyszenia w obecnej kadencji jest propagowanie wśród pracodawców standardów bhp i roli służby bhp.

Służba bhp nie może działać w oderwaniu od pracodawców. Dlatego też Zarząd Główny jest zainteresowany wspólnymi spotkaniami z organizacjami pracodawców. Takie spotkania powinny być organizowane również w oddziałach terenowych Stowarzyszenia. Należy bowiem przekonywać pracodawców, że etatowi pracownicy służby bhp są im potrzebni, bowiem są lepsi od konsultantów, którzy bywają okresowo i nie mają szans

na dobre poznanie zakładu pracy. Kontakt z pracodawcami jest również ważny z powodu ciągłych zmian w przepisach prawa.

Mając na celu zapewnienie skutecznej ochrony człowieka w środowisku pracy, Stowarzyszenie będzie kontynuować współpracę z Państwową Inspekcją Pracy w zakresie kształtowania warunków pracy m.in. poprzez podejmowanie wspólnych inicjatyw zmierzających do dostosowania metod prewencji do zmieniających się warunków społeczno-gospodarczych. Istotna jest również wzajemna wymiana informacji o zagrożeniach w procesach pracy oraz podejmowanych działaniach mających na celu ich eliminowanie lub ograniczanie. Współpraca będzie również polegać na wzajemnym przekazywaniu do konsultacji wniosków dotyczących potrzeby podjęcia prac legislacyjnych w dziedzinie bhp oraz opinii o nowych rozwiązaniach prawno-organizacyjnych związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy. Należy także wspomnieć o planowanych wspólnych przedsięwzięciach edukacyjnych oraz informacyjno-promocyjnych w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Natomiast współpraca z Centralnym Instytutem Ochrony Pracy ma również na celu wypracowanie wspólnej płaszczyzny działań związanych z wypełnianiem zadań przez pracowników służby bhp. Będzie temu służyć utworzenie przez Instytut takich grup, jak Forum Liderów Bezpiecznej Pracy oraz Sieć Ekspertów. Do pracy w w/w grupach Stowarzyszenie będzie kierowało również swoich członków, ekspertów z poszczególnych branż, którzy będą służyć szerszemu ogółowi swoją wiedzą i doświadczeniem w rozwiązywaniu problemów w obszarze bezpieczeństwa i higieny pracy. Dążymy do tego, aby przynależność do Stowarzyszenia kojarzona była nie tylko z pracą społeczną, ale również z przynależnością do grona najlepszych fachowców naszej branży.

Należy wspomnieć, że we wrześniu br. pokaźna grupa pracowników bhp, w tym członków naszego Stowarzyszenia, uzyskała tytuł eksperta z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy poprzez ukończenie szkolenia specjalistycznego. Dysponując tak przygotowaną grupą specjalistów z zakresu bhp, będziemy mogli stworzyć mocne zaplecze eksperckie, które od stycznia 2009 r. będzie udzielało konsultacji telefonicznych oraz emailowych z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii pracy w różnych branżach.

Realizując swoje cele statutowe Stowarzyszenie podejmie także działania w kierunku nawiązania kontaktów oraz wymiany doświadczeń z zagranicznymi organizacjami pracowników służby bhp. Wiąże się to z potrzebą szerszego spojrzenia na problem ochrony pracy w związku z dostosowywaniem standardów bezpieczeństwa do wymogów Unii Europejskiej. Chcemy pogłębić współpracę z Instytutem Bezpieczeństwa i Higieny Pracy (IOSH) – główną europejską organizacją zrzeszającą pracowników służby bhp, sprawującą opiekę nad profesjonalnością tej służby na terenie Wielkiej Brytanii.

Istotnym zadaniem dla Stowarzyszenia mającym na celu popularyzację wiedzy z zakresu ochrony pracy, propagowanie standardów bezpieczeństwa, integrację środowiska oraz zacieśnianie współpracy jest organizacja konferencji tematycznych przy współudziale PIP, CIOP i innych organizacji. Jako przykład wymienić należy konferencje zorganizowane w br., a mianowicie konferencje w Radomiu, Koninie i Olsztynie. Konferencje te spełniły nie tylko rolę kształcącą, ale stały się przede wszystkim platformą wymiany opinii i doświadczeń oraz pozwoliły na nawiązanie bezpośrednich roboczych kontaktów między uczestnikami. W przyszłości chcielibyśmy poszerzyć działalność edukacyjną o nowe formy, jak warsztaty behapowskie, konkursy, akcje promujące bezpieczeństwo.

Omawiając realizację zadań programowych Stowarzyszenia nie sposób pominąć sprawy komunikacji między oddziałami. Lepszym, pełniejszym kontaktem, szybkim przepływowi informacji, a jednocześnie kształtowaniu postaw pracowników służby bhp sprzyja uruchomiona w grudniu 2007 r. strona internetowa Zarządu Głównego Stowarzyszenia, a także funkcjonujące strony internetowe poszczególnych oddziałów.

Szczególnie ważnym problemem dla nas wszystkich są klarowne i precyzyjne przepisy prawne. Stąd też jednym z celów Stowarzyszenia jest wyrażanie opinii w sprawach dotyczących nowych rozwiązań prawno-organizacyjnych związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy. Chcemy mieć większy wpływ na politykę bezpieczeństwa.

Zatem dążymy do stworzenia spośród członków Stowarzyszenia zespołu – grupy fachowców łączących wiedzę zawodową z praktyką, która przygotowywałaby opinie aktów prawnych, stanowiska Stowarzyszenia dotyczące kluczowych problemów związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy, a która współpracowałaby ściśle z prezesem Zarządu Głównego reprezentującym Stowarzyszenie w Radzie Ochrony Pracy.

Skoro chcemy mieć wpływ na tworzenie nowych dotyczących nas rozwiązań prawnych, należy pomyśleć o działaniach wyprzedzających, do podejmowania których potrzebna jest wiedza o wszelkich inicjatywach legislacyjnych dotyczących ochrony pracy i służby bhp. Działania legislacyjne są konieczne do wprowadzania i zapewnienia jednolitych standardów bezpieczeństwa i higieny pracy. Bowiem ustanowienie lepszego prawa pozwoli na jego łatwiejsze wdrażanie.

Powinniśmy dążyć do zastąpienia szczegółowych regulacji prawnych zbiorowym doskonaleniem zarządzania bezpieczeństwem pracy, a wtedy behapowiec będzie pełnił rolę specjalisty od zarządzania bezpieczeństwem pracy.

Pragnę zwrócić uwagę zebranych, że to jak jesteśmy postrzegani zależy od naszej siły i aktywności. Jesteśmy jako Stowarzyszenie ciągle za mało widoczni, a przecież chcemy zbudować organizację prężną o większej sile przebicia. Musimy zatem być bardziej aktywni w docieraniu do centrów decyzyjnych, wprowadzać swoich przedstawicieli do Sejmu oraz podjąć współpracę z komisjami sejmowymi, aby nasz głos liczył się przy podejmowaniu decyzji nas dotyczących.

Powinniśmy także zaznaczyć swoją obecność w najbliższym środowisku, podjąć współpracę z lokalnymi samorządami. Tam są duże potencjalne możliwości pozyskania środków na naszą działalność, jak i włączania się oddziałów Stowarzyszenia w realizację różnych projektów z zakresu edukacji szkolnej czy aktywizacji zawodowej. Pewnymi działaniami podejmowanymi w tym zakresie jest współpraca ze szkołami w obszarze popularyzacji problematyki bezpieczeństwa np. poprzez patronat. Są to jednak działania niewystarczające. Należy dążyć do wprowadzenia tematyki ochrony pracy do programów wszystkich szczebli nauczania. Młody człowiek kończący edukację powinien mieć wyrobione nawyki związane z bezpieczeństwem w szkole, w domu, w miejscu publicznym i na wakacjach. Powinien umieć udzielić pierwszej pomocy przedlekarskiej. Nawyki bezpiecznego postępowania wyrobione u młodzieży będą skutkowały w przyszłości w życiu zawodowym. Dopiero tak wyedukowane pokolenie, posiadające wysoką świadomość i nawyki związane z bezpieczeństwem, może przyczynić się do ograniczenia liczby wypadków przy pracy, do czego zobowiązuje nas Unia Europejska.

Jesteśmy świadomi, że organizacje pozarządowe nie rozwiążą tego problemu. My, jako Stowarzyszenie, możemy tylko zabiegać o zdecydowane decyzje ekip rządzących, tj. wprowadzenie obligatoryjnych programów edukacyjnych z zakresu ochrony pracy.

Pragniemy także podjąć działania w kierunku większej obecności w mediach, albowiem w środkach masowego przekazu ciągle brak jest informacji związanych z kulturą bezpieczeństwa pracy. Chcielibyśmy doprowadzić do uruchomienia w telewizji cyklu programów edukacyjnych, zwłaszcza dla dzieci i młodzieży. Powinniśmy jako Stowarzyszenie być bardziej ukierunkowani na działania prowadzące do rozwoju systemu edukacji i szkoleń dla podniesienia kultury prewencji zagrożeń.

Mówiąc o celach statutowych Stowarzyszenia związanych z szeroko rozumianą edukacją i obroną interesów pracowników służby bhp trzeba pomyśleć o ogromnej rzeszy przedstawicieli tej służby, nie zrzeszonych w organizacji (na ok. 27 tysięcy behapowców – 1600 jest członkami Stowarzyszenia), którzy pozostają bez żadnego wsparcia i niejednokrotnie nie potrafią w sposób właściwy wywiązać się z przerastających ich możliwości obowiązków.

Tych kolegów wymagających wsparcia powinniśmy pozyskać dla naszej organizacji i to jest zadanie dla każdego z nas. Powinniśmy być zainteresowani szeroką reprezentatywnością naszego środowiska. Nawiązane zostały pierwsze kontakty z innymi stowarzyszeniami, których przedstawicieli gościmy dziś na tej sali. Pragnę wyrazić nadzieję, że te kontakty zaowocują konstruktywną współpracą w imię realizacji wspólnych zadań. W odczuciu członków naszego Stowarzyszenia pożądanym jest, aby ta współpraca doprowadziła do stworzenia wielkiej korporacji pracowników służby bhp, realizującej

wspólne cele. Ta współpraca stwarza również więcej możliwości wymiany doświadczeń zawodowych i organizacyjnych.

Pragnę wyrazić pogląd, że obchodzony właśnie jubileusz 55-lecia Służby BHP i 15-lecia Stowarzyszenia jest doskonałą okazją do pewnych przemysłów dotyczących nie tylko zacieśnienia współpracy wszystkich organizacji zrzeszających pracowników służby bhp, ale także intensyfikowania działań w celu uzyskania większego wpływu na politykę z zakresu ochrony pracy, które doprowadziłyby również do uchwalenia ustawy satysfakcjonującej nasze środowisko i stanowiącej prawne zabezpieczenie służby bhp. Taka ustawa byłaby zwieńczeniem wysiłków naszych i naszych poprzedników.

Kończąc swoje wystąpienie, chciałbym złożyć serdeczne podziękowania obecnym tutaj pracownikom służby bhp – członkom Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, jak i wszystkim obecnym, zarówno tym, którzy przeszli na emeryturę, jak i tym, którzy nadal pozostają w służbie, za pełną poświęcenia pracę, eliminowanie niekorzystnych nawyków, propagowanie właściwych postaw, za nieoceniony wkład pracy dla dobra wszystkich pracowników, a także całego środowiska pracowników służby bhp, za działalność, by, w myśl słów Stanisława Staszica – „Być Narodowi użytecznym”.

Pragnę również podziękować za udział w dzisiejszym jubileuszu, współpracę i wsparcie naszej działalności przedstawicielom wszystkich organizacji związanych z ochroną pracy i zdrowia pracowników.

Wszystkim życzę wiele satysfakcji z wykonywanej pracy, dużo zdrowia i spokoju w pracy i w domu.

Dziękuję bardzo.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękuję panu prezesowi.

Proszę pana naczelnika Jerzego Kowalskiego z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej o prezentację historii służby bezpieczeństwa i higieny pracy w Polsce.

Naczelnik w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jerzy Kowalski:

Chciałbym, w nawiązaniu do informacji dotyczących międzywojennych tradycji, zawartych w adresie okolicznościowym odczytanym przez panią dyrektor Pomian-Wojcieszczuk, pokazać prezentację, która także będzie odnosiła się do tych tradycji. W drugiej części chciałbym powiedzieć – o czym wspomniał już pan prezes Nościusz – o podstawach prawnych działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy w Polsce.

Obchodzimy 55-lecie działania służby bhp jako oficjalnej służby, która została powołana na terenie kraju. Natomiast trzeba mieć świadomość, że poza Polską pierwsi inżynierowie bezpieczeństwa i higieny pracy działali w Stanach Zjednoczonych. W 1906 r. powstaje pierwsza organizacja zawodowa służby bezpieczeństwa i higieny pracy w przemyśle ciężkim. Był to impuls, który rozszedł się nie tylko po Stanach Zjednoczonych, ale także w krajach europejskich.

W Polsce na przełomie 1928 i 1929 r. powstały pierwsze biura bezpieczeństwa pracy, głównie w przemyśle hutniczym, w spółkach akcyjnych – w hucie „Bismarck”, hucie „Falvas”, hucie „Silesia” i hucie „Hubertus”. Byli tam zatrudnieni inżynierowie bezpieczeństwa pracy. W 1929 r. podobne komórki powstały w hucie „Pokój” w Nowym Bytomiu i w hucie „Baildon” w Katowicach-Dąbrowie. Dla obu tych hut powołano Biuro Bezpieczeństwa i Higieny Pracy z siedzibą w hucie „Pokój”. Zespołem specjalistów zatrudnionych w Biurze kierował inżynier bezpieczeństwa i higieny pracy.

Impulsem, który spowodował powoływanie takich komórek, było rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 1928 r.

W 1930 r., poza hutnictwem żelaza, powołano służbę bezpieczeństwa pracy w firmie VAcum Oil Company w Czechowicach, wzorującą się na amerykańskiej zawodowej służbie bezpieczeństwa pracy. Zadania realizował technik bezpieczeństwa pracy.

W 1933 r. powstaje wiele organizacji zajmujących się zawodowo bezpieczeństwem w średnich i dużych zakładach pracy, m.in. w odlewni Zakładów Ursus, przy Związku Przemysłowców, w Zakładach Przemysłu Włókienniczego w Białymstoku, przy Lubu-

skiej Izbie Przemysłowo-Handlowej oraz w wytwórniach i zakładach podległych Ministerstwu Spraw Wojskowych.

W dniach 14 – 15 grudnia 1933 r. – można o tym przeczytać m.in. w artykule Romana Adlera „Zapomniane tradycje służby bhp” zamieszczonym w nr 7 „Atestu” – odbył się w Warszawie z inicjatywy Instytutu Spraw Społecznych pod patronatem ministra spraw społecznych I Polski Zjazd Inżynierów Bezpieczeństwa Pracy.

W 1934 r. na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym (zmienionego następnie rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z października 1934) Zakład Ubezpieczeń Społecznych został upoważniony do badania stanu bezpieczeństwa pracy w poszczególnych zakładach pracy. Oprócz działającej już Inspekcji Pracy również ZUS miał prawo kontrolowania stanu bezpieczeństwa pracy w zakładach. Referat Bezpieczeństwa Pracy opracował m.in. wytyczne i metody organizacji służby bezpieczeństwa pracy.

W 1934 r. powstało Koło Inżynierów Bezpieczeństwa Pracy przy Stowarzyszeniu Techników oraz Sekcja Bezpieczeństwa Pracy przy Związku Chemików Polskich.

W 1935 r. Naczelna Dyrekcja Lasów Państwowych w Warszawie w porozumieniu z ministrem opieki społecznej, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych i Instytutem Spraw Społecznych opracowała instrukcję w sprawie zorganizowania i prowadzenia akcji bezpieczeństwa pracy w leśnictwie.

Pod koniec 1936 r. minister opieki społecznej powołał w resorcie Komisję Bezpieczeństwa Pracy, która działała na podstawie opracowanego regulaminu. Celem Komisji było wydawanie opinii oraz występowanie z inicjatywą w zakresie planowania i koordynacji prac poszczególnych instytucji publicznych i prywatnych prowadzących akcje zapobiegania wypadkom przy pracy.

W dniach 9 – 11 kwietnia w Warszawie odbył się Kongres Bezpieczeństwa Pracy pod hasłem „Warsztat wytwórczy ośrodkiem kultury pracy”. Patronem kongresu był Prezydent Rzeczypospolitej, którego reprezentował pan Zyndram Kościałowski – minister opieki społecznej.

Te nieco zapomniane tradycje dotyczące inżynierów bezpieczeństwa pracy – szczerze mówiąc – nie były w ubiegłych latach eksponowane z różnych powodów. Wspominałem o tym przy okazji obchodów 40-lecia i 55-lecia służby bhp. Myślę, że należałoby sporządzić solidną monografię historii służby bezpieczeństwa i higieny pracy w Polsce. Mam nadzieję, że przedstawiciel młodego pokolenia napisze pracę magisterską lub doktorską na ten temat. Są nieliczne publikacje dotyczące tego zagadnienia, zresztą większość z lat 70-tych. Zatem polecałbym podjęcie tego tematu.

Jeśli chodzi o podstawy prawne, to zazwyczaj powoływaliśmy się na uchwałę nr 592 Prezydium Rządu z 1 sierpnia 1953 r. To jest uchwała, która inicjowała powołanie służby bezpieczeństwa i higieny pracy. Naprawdę służbę bhp powołano zarządzeniem przewodniczącego Komisji Planowania z 16 września 1953 r.

Ale pierwsze inicjatywy dotyczące komórek bezpieczeństwa pracy były wynikiem rozporządzenia, w którym pojawił się wyraz „higiena” z tym, że pisany przez j. Było to rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz.U. Nr 35 poz. 325 z 1928 r.).

W 1953 r. powołano służbę bhp jako zorganizowaną służbę. Mówiono już o służbie bezpieczeństwa i higieny pracy. Często słyszałem tezę, że „higiena” – to naleciałość wschodnia, którą narzucili nam sowioci. Jest to nieprawda. Zarówno Amerykanie, jak i prezydent w swoim rozporządzeniu, posługiwali się sformułowaniem bezpieczeństwo i higiena pracy. Zatem nie jest to zapożyczenie ze Wschodu. Mamy dużo starsze tradycje.

Przepisy zmieniały się. Jak widać na prezentowanym slajdzie – była uchwała nr 333 z 22 listopada 1968 r., następnie uchwała nr 36 z 1 lutego 1974 r. Zmieniały się zadania i uprawnienia tej służby. Raz uprawnienia były bardzo szerokie – pracownik służby bhp mógł zamknąć zakład pracy – później nieco je zawężano. Odpowiedzialność spoczywa bowiem na pracodawcy (dawniej kierowniku zakładu pracy).

Uchwała nr 36 Rady Ministrów z 1974 r. została wydana na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z 30 marca 1965 r. Zwracam uwagę, że weszła w życie w roku, w którym powstał Kodeks pracy. W Kodeksie pracy w dziale X przepisano całą ustawę z marca 1965 r.,

zapominając o przepisach dotyczących służby bezpieczeństwa i higieny pracy. W rezultacie przez blisko 16 lat – do podjęcia uchwały nr 14, której podstawą był art. 207 z oznaczeniem 1 par. 4 Kodeksu pracy – służba bezpieczeństwa i higieny pracy działała na podstawie uchwały nr 36, która nie miała umocowania ustawowego. Czyli, nie każdy kierownik zakładu pracy uznawał wówczas, że jest to służba, która ma podstawę prawną działania. Stąd wiele osób uważało, że nie warto wiązać się ze służbą bhp, bo nie wiadomo, czy ustawodawca zechce utrzymać służbę bhp na poziomie ustawy.

W 1991 r. w Kodeksie pracy dokonano zmiany, wpisano podstawę prawną. Rada Ministrów wydała uchwałę.

W 1997 r., w związku z uchwaleniem nowej konstytucji, uchwałę – powszechnie obowiązującym źródłem prawa może być rozporządzenie – zmieniono na rozporządzenie Rady Ministrów. Kolejne rozporządzenia dotyczyły zmian w zakresie uzupełnienia zadań, organizacji pracy i udostępniania informacji przez pracodawcę oraz wymagań kwalifikacyjnych. Ostatnia zmiana z 2005 r. dotyczyła okresu przejściowego z 5 lat do 8 lat.

W brzmieniu przepisu z 23 marca 1991 r. przewidywano, że pracodawca zatrudniający więcej niż 10 pracowników z zastrzeżeniem par. 2 i 3, tworzy służbę bezpieczeństwa i higieny pracy. Określono granicę dla specjalistów spoza zakłady pracy na poziomie 50 zatrudnionych pracowników, dla osób, którym można powierzyć zadania na poziomie 100 zatrudnionych pracowników.

Na prezentowanym wykresie wygląda to w sposób następujący: od 10 pracowników – obowiązek tworzenia służby bhp, pracodawca – chociaż nie było to zapisane – zatrudniający do 10 pracowników sam wykonywał te zadania, wyznaczony pracownik zakładu pracy – w zakładzie zatrudniającym do 100 pracowników, specjalista spoza zakładu pracy – w przypadku zatrudniania do 50 pracowników.

8 maja 2002 r. partnerzy społeczni, konkretnie Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych i Związek Rzemiosła podpisali porozumienie, które w jednym z punktów proponuje zmianę tych proporcji. W porozumieniu czytamy m.in. „tworzenie służby bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązywać będzie pracodawcę zatrudniającego więcej niż 100 pracowników”. Natomiast podniesiono z limit z 50 do 250 osób zatrudnionych w zakładzie, kiedy jest obowiązek tworzenia komisji bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy.

W wyniku tego porozumienia oraz prac komisji sejmowych dokonano zmiany art. 237 z oznaczeniem 11 Kodeksu pracy. Ta zmiana okazała się niezgodna z prawem europejskim. W ponad 99,2% brak było służby ochrony i zapobiegania. Było to niezgodne z art. 7 dyrektywy ramowej. Dlatego przepis tego artykułu został zmieniony w oparciu m.in. o dyrektywę ramową.

Art. 7 dyrektywy ramowej przewiduje m.in., że we wszystkich przypadkach wyznaczeni pracownicy muszą posiadać niezbędne umiejętności i niezbędne środki, służby lub osoby z zewnątrz do konsultacji muszą mieć niezbędne zdolności oraz zawodowe umiejętności. I dalej – co ważne – należy zapewnić wystarczającą liczbę wyznaczonych pracowników i zewnętrznych służb lub osób do organizowania środków ochrony i zapobiegania, biorąc pod uwagę rozmiary zakłady lub przedsiębiorstwa.

Proszę zwrócić uwagę, że w obszarze ochrony człowieka w środowisku pracy nie ma możliwości oceny za pomocą innego kryterium niż liczby pracowników. Nie można określać wielkości kubaturą czy powierzchnią. Przyjęliśmy liczbę pracowników. Wszystkie kraje Unii Europejskiej przyjęły liczbę pracowników jako kryterium organizowania służby bhp.

Wyznaczeni pracownicy nie mogą się znaleźć w jakimkolwiek niekorzystnym położeniu z powodu pełnionej funkcji. Znalazło to odzwierciedlenie w przepisach Kodeksu pracy. Jest to aktualne brzmienie ustalone art. 1 ustawy z 14 listopada 2003 r. Chciałbym zwrócić uwagę, że w par. 1 jest mowa o tworzeniu, a w dalszych – o powierzaniu.

Nie będę szczegółowo omawiał tych przepisów. Pracodawca zatrudniający powyżej 100 pracowników ma obowiązek tworzenia służby, zatrudniający do 100 pracowników może albo powierzyć te sprawy pracownikowi wykonującemu inne zadania, albo specjalistę spoza zakładu pracy, który musi mieć również kwalifikacje służby bhp.

Były różne interpretacje i orzecznictwo w tej sprawie. M.in. Holandia całkowicie otworzyła możliwość obsługi przez firmy zewnętrzne, to znaczy nie wymagano tworzenia służby wewnętrznej w zakładzie. W wyroku w sprawie przeciwko Niderlandom – sprawa o sygn. C 441/01 z 22 maja 2003 r. – czytamy: „pozwany o stwierdzenie, że upoważniając pracodawców do dowolnego wyboru w przedmiocie korzystania z zewnętrznych lub wewnętrznych usług w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy Królestwo Niderlandów nie wypełniło zobowiązań wynikających z traktatu i z art. 7 dyrektywy ramowej”. W uzasadnieniu Trybunał stwierdza, że, nie odzwierciedlając w ustawodawstwie krajowym pomocniczego charakteru pozyskiwania usług zewnętrznych kompetentnych podmiotów do wykonywania działań związanych z prewencją, Królestwo Niderlandów nie spełniło obowiązków wynikających z art. 7.

W Polsce również zapadały wyroki w tej sprawie. Najważniejszy – i ostatni – wyrok w tym zakresie zapadł 13 października 2006 r. (sygn. akt I OSK 263/06). W uzasadnieniu Naczelny Sąd Administracyjny stwierdza, że „skarga kasacyjna ma uzasadnioną podstawę – chodziło o odwołanie od nakazu inspektora pracy – bowiem Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim dokonał błędnej wykładni przepisów art. 237 z oznaczeniem 11 Kodeksu pracy. W par. 1 powyższego przepisu w sposób wyraźny wyróżniono dwie formy pełnienia funkcji w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Pierwsza jest realizowana w formie służby, a druga poprzez powierzenie wykonania zadań”. NSA wyraźnie i jednoznacznie przedstawił wykładnię: „zgodnie z par. 1, służbę bhp tworzy pracodawca zatrudniający więcej niż 100 pracowników, natomiast pracodawca zatrudniający do 100 pracowników powierza wykonanie zadań służby bhp”.

Wyrok NSA rozstrzygnął wątpliwości pojawiające się w tej materii w naszym kraju. W ostatniej zmianie, która jest obecnie w parlamencie, proponowaliśmy doprecyzowanie par. 2. Ale ponieważ projekt dotyczy zmian związanych z prawem europejskim zdecydowano o usunięciu zmian, które nie mają charakteru dostosowawczego. Zatem będziemy opierali się na orzecznictwie sądowym w tej sprawie.

Dziękuję bardzo.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękuję za wystąpienie.

Proszę pana dr hab. inż. Zawieskę z Centralnego Instytutu Ochrony Pracy-Państwowego Instytutu Badawczego o przedstawienie referatu.

Zastępca dyrektora Centralnego Instytutu Ochrony Pracy-Państwowego Instytutu Badawczego dr Marek Zawieska:

Chciałbym podziękować za zaproszenie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy na dzisiejszą uroczystość. W imieniu nieobecnej pani prof. Koradeckiej, która jest poza granicami kraju, będę miał przyjemność po części historycznej przedstawić informacje o tym, co obecnie jest najważniejsze dla Europy i Polski w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, o obszarach, na których wspólnie z państwem mamy przyjemność działać na rzecz tworzenia nowych, bezpiecznych warunków pracy.

Tytuł mojej prezentacji brzmi: „Nowa strategia Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2007–2012”. Będę korzystał z danych GUS, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej zawartych w dorocznym raporcie o stanie bezpieczeństwa i higieny pracy. To będzie stanowiło niejako tło dla znaczenia i roli działań wszystkich podmiotów uczestniczących w ochronie pracy, w tym państwa organizacji.

Rocznie na świecie ulega wypadkom przy pracy 270 mln osób, w tym 330 tys. osób wypadkom śmiertelnym. Stwierdza się również, że 160 mln przypadków zachorowań rocznie odnotowanych na świecie dotyczy chorób związanych z warunkami pracy, a 32 mln pracowników jest ekspozowanych na czynniki rakotwórcze. 300 tys. osób (liczba mieszkańców Białegostoku) dziennie ulega wypadkom przy pracy, w tym 30 tys. (liczba mieszkańców Zakopanego) – wypadkom ciężkim, a 600 – śmiertelnym.

Dane za 2007 r. wskazują, że w Polsce było prawie 100 tys. osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy, prawie 500 ofiar śmiertelnych, prawie 1000 ofiar wypadków ciężkich oraz ponad 3000 nowych przypadków chorób zawodowych.

Zatrudnienie w warunkach zagrożenia, według danych GUS za 2007 r., w podziale na najbardziej uciążliwe czynniki, to przede wszystkim hałas, pyły przemysłowe, mikroklimat, substancje chemiczne i drgania. Nadal, mimo wielu lat profilaktyki, wielu lat działań, prawie 250 tys. osób jest zatrudnionych w warunkach zagrożenia hałasem. W warunkach zagrożenia związanych z innymi czynnikami – od hałasu poprzez mikroklimat zimny i gorący, promieniowanie – na podstawie sprawozdania Z-10, czyli oficjalnych danych GUS – spośród ponad 5 mln zatrudnionych w podmiotach liczących ponad 10 osób pracowało prawie 350 tys. osób.

W ostatnich latach – co widać na wykresie – wzrasta liczba osób poszkodowanych w wypadkach z różnych przyczyn, których nie będę komentował. W 2007 r. liczba osób poszkodowanych w wypadkach śmiertelnych wyniosła prawie 500.

Z diagramu przedstawiającego rozkład wypadków w 2007 r. według polskiej klasyfikacji, wynika, że prawie połowę zajmuje przetwórstwo przemysłowe. Następnie, duża część związana jest z handlem, z ochroną zdrowia. Prawie 10 tys. wypadków w budownictwie, dalej edukacja, działalność usługowa i kończąc na rybactwie. Dane nie obejmują rolnictwa indywidualnego, ponieważ nie ma danych z tego obszaru.

Jeśli chodzi o wskaźnik ofiar śmiertelnych w wypadkach przy pracy na 100 osób w wybranych krajach w Unii Europejskiej i w Polsce w 2005 r., to Polska zajmuje niechlubne trzecie miejsce po Portugalii i Austrii.

40% pracowników w nowoprzyjętych krajach Unii – dotyczy to również Polski – uważa, że ich zdrowie i bezpieczeństwo są narażone na ryzyko związane z pracą. W „starej Unii” ten wskaźnik wynosi 27%.

Pracownicy w nowoprzyjętych krajach Unii zgłaszają znacznie większe narażenie na takie czynniki, jak m.in. szkodliwe substancje i hałas, co było również widać na poprzednich diagramach w odniesieniu do Polski. Większy odsetek pracowników w rozszerzonej Unii zgłasza dolegliwości z powodu zmęczenia w wyniku pracy w porównaniu do tzw. „starej Unii”, gdzie dotyczyło to 23% pracowników.

Ponad 60% pracowników w nowoprzyjętych krajach – w tym w Polsce – twierdzi, że pracuje w zbyt dużym tempie – w krajach „starej Unii” ten wskaźnik wynosi 56%. 63% twierdzi, że w pracy uczy się nowych rzeczy – „starej Unii” takie twierdzenie wygłasza ponad 70%.

Podział na sektory gospodarki o najwyższej wypadkowości w poszczególnych krajach wskazuje, że we wszystkich krajach Europy budownictwo, transport, składowanie, komunikacja, produkcja zaliczają się do sektorów o najwyższej wypadkowości, w Polsce dotyczy to jeszcze górnictwa, zdrowia, rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa.

Według konstytucji WHO, zdrowie jest stanem dobrego samopoczucia fizycznego, psychicznego oraz socjalnego, a nie tylko brakiem choroby. Te czynniki, stanowiące fundament strategii, przyjęte od 2000 r., obowiązywały w Europie. Wywodziły się także ze Strategii Lizbońskiej, która odnosiła się do wiedzy i innowacji na rzecz wzrostu rozwoju Europy, wspierania działań na rzecz zwiększenia atrakcyjności Europy dla inwestycji, tworzenia większej liczby miejsc pracy i polepszenia ich jakości. Osiągnięcie strategicznych celów w tych obszarach nie jest możliwe z pominięciem działań na rzecz bezpieczeństwa, ochrony zdrowia i higieny pracy.

Podstawowe obszary działania Strategii Lizbońskiej – to inwestowanie w innowacyjność, liberalizacja i integracja rynków i sektorów, przedsiębiorczość, spójność społeczna. Działania na rzecz bezpieczeństwa odgrywają niezwykle istotną, jeżeli nie podstawową, rolę w tych obszarach.

Unia Europejska najpierw przyjęła pierwszą strategię w zakresie bhp na lata 2002 – 2006, której głównym celem było zapobieganie negatywnym skutkom przemian społeczno-gospodarczych i postępu technologicznego dla życia i zdrowia pracowników, czyli pełna korelacja ze Strategią Lizbońską.

W wyniku tzw. scoreboardu, czyli tablicy wyników oceny realizacji tej strategii w postaci kwestionariusza oraz ankiet, powstała tabela – prezentowana na slajdzie – gdzie zostały przedstawione trendy w poszczególnych krajach, począwszy od Danii, a kończąc na Wielkiej Brytanii, w obszarze wypadków przy pracy. W wyniku oceny realizacji pierwszej strategii BHP na lata 2002 – 2006, Komisja Europejska powołała trójstronną

grupę roboczą. Ze strony polskiej weszły do niej pani prof. Danuta Koradecka w grupie rządowej i pani Iwona Pawlaczek w grupie pracowników.

Grupa opracowała tzw. nową strategię w zakresie bhp pod tytułem „Podniesienie wydajności i jakości pracy”, której celem strategicznym na lata 2007 – 2012 jest m.in. stałe zmniejszanie liczby wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz zmniejszenie w rozszerzonej Unii ogólnego wskaźnika wypadków przy pracy do 2012 r. o 25%.

Podstawowe dziedziny działań tej strategii dotyczą: poprawy, uproszczenia obowiązującego prawodawstwa oraz zwiększenia skuteczności jego wykonywania, określenia i wdrożenia strategii krajowych, wprowadzenia do głównego nurtu polityki zagadnień związanych z bhp, lepszego określania i oceny nowych potencjalnych zagrożeń – w tym miejscu widać rolę takich podmiotów, jak Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracowników Służby BHP oraz w ogóle służb bhp, bez których skuteczne i właściwe opracowanie tych dokumentów i strategii na poziomie kraju, a następnie ich realizacji nie byłoby możliwe.

Priorytety strategii to: ustanowienie lepszego prawa zapewniającego właściwy poziom ochrony pracowników, aktualnego na tle bieżącego stanu rozwoju technologii i wiedzy naukowej – w tym zakresie niezwykle ważna jest konsekwentna współpraca choćby takich jednostek, jak reprezentowany przeze mnie Instytut z wszystkimi innymi jednostkami działającymi na rzecz ochrony pracy, w tym ze Stowarzyszeniem – sformułowanie prawa w taki sposób, aby nie powodować niepotrzebnego obciążenia administracyjnego i zapewnić możliwość jego egzekwowania.

Następny priorytet – lepsze wdrażanie istniejącego prawa, czyli sformułowanie wytycznych, propagowanie dobrych praktyk – tutaj również jest ogromna rola państwa organizacji w osiąganiu celów i priorytetów. W tym priorytecie jest zapis o rozwoju służb bhp, co zostanie przeniesione do strategii krajowych, oraz doskonaleniu kontroli wdrażania prawa.

Trzeci priorytet – to określenie jasnych celów w zakresie bhp i monitorowania ich osiągnięć, czyli tak, aby dało się odzwierciedlić tendencje zmian w kształtowaniu bezpieczeństwa i higieny pracy w kierunku coraz bardziej skuteczniejszych działań oraz zakres działań poszczególnych struktur systemu ochrony pracy, jakie występują w poszczególnych krajach.

Kolejny priorytet – to tzw. minestreaming, czyli włączenie problemów bhp podczas opracowywania i wdrażania innych obszarów polityki państwa. Tu jest odniesienie do takich obszarów, jak badania prowadzone w formule programów wieloletnich, m.in. przez CIOP-PIB i inne jednostki zaangażowane w realizację programów wieloletnich. To jest zdrowie publiczne i polityka – tutaj przede wszystkim zagadnienia starzejącego się społeczeństwa. Następnie niezwykle ważny obszar, jakim jest edukacja, szkolenie, tworzenie biznesu i właściwy rozwój oraz wsparcie ze strony sektora finansowego, w tym ubezpieczenia.

Ostatni priorytet dotyczy prowadzenia badań naukowych w zakresie bhp. Jest to uzupełnienie tendencji występujących w rozwoju Unii o nowe technologie, o nowe wydajniejsze stanowiska pracy, nanotechnologie, zmiany w schematach organizacyjnych pracy. Dalej – pojawienie się nowych, coraz bardziej odczuwalnych czynników zagrożeń, jak choćby stres, dążenie do poprawy wydajności pracy ludzkiej, wdrożenie do powszechnego stosowania modelu nauki przez całe życie, próba osiągnięcia równowagi pomiędzy pracą a życiem pozazawodowym. Tych działań jest znacznie więcej. Przedstawiam najważniejsze dla państwa.

Zgodnie z postępowaniem wdrażania strategii europejskiej, w poszczególnych krajach podjęto działania na rzecz opracowania krajowych strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2008-2012. W Polsce rząd również opracowuje taką strategię. Jest ona osadzona w Strategii Rozwoju Kraju na lata 2006-2015, przyjętej przez Radę Ministrów 9 listopada 2006 r. W tym dokumencie zostały określone cele i priorytety rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, w tym także priorytet pn. „Wzrost zatrudnienia i podniesienie jego jakości”, prawie w pełni zgodny z europejską strategią w zakresie bhp, który przewiduje działania na rzecz tworzenia przyjaznego środowiska pracy, zapobieganie i ograniczanie ryzyka zawodowego oraz rozwój edukacji i szkoleń w dziedzinie

bezpieczeństwa i higieny pracy. To są podstawy strategii bezpieczeństwa, która stanowi realizację polityki Unii Europejskiej w zakresie bhp.

Po raz pierwszy przy opracowywaniu strategii na lata 2008-2012 w Polsce określone zostały zadania na najbliższe lata, których realizacja powinna istotnie wpłynąć na poprawę bezpieczeństwa pracy i ochronę zdrowia pracowników, w tym na obniżenia wskaźnika wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Cel strategiczny strategii krajowej – to zmniejszenie w Polsce wskaźnika wypadkowości i chorób zawodowych, ograniczenie związanych z tym strat społecznych i ekonomicznych poprzez opracowanie – m.in. przez Centralny Instytut Ochrony Pracy – i upowszechnienie – mam nadzieję, że także z dużym zaangażowaniem sił i środków będących w gestii pracowników służby bhp – innowacyjnych rozwiązań prawnych, organizacyjnych, technicznych, ukierunkowanych zarówno na rozwój zasobów ludzkich, ale i tworzenie przede wszystkim bezpiecznego, przyjaznego środowiska pracy.

Cele główne – nie będę ich szczegółowo omawiał – to zmniejszenie liczby wypadków, likwidacja lub ograniczenie najbardziej powszechnych rodzajów ryzyka zawodowego, w szczególności hałasu, pyłów przemysłowych, substancji chemicznych, ale także zagrożeń psychospołecznych oraz zmniejszenie liczby pracowników zatrudnionych w warunkach szkodliwych.

Działania zmierzające do osiągnięcia celów określonych w strategii – proszę traktować je jako nasze wspólne – to działania na rzecz wzmocnienia skuteczności prawodawstwa, poprawa skuteczności profilaktycznej ochrony zdrowia, włączenie problematyki bezpieczeństwa i higieny pracy do naszych własnych szkoleń i form edukacji, analiza oceny ryzyka, w tym określenie nowych rodzajów zagrożeń oraz, z naszej strony, opracowywanie rozwiązań z wykorzystaniem nowoczesnej wiedzy i ich wykorzystanie m.in. przez państwa.

Cele szczegółowe – to spełnienie podstawowych wymagań przepisów prawnych dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy, ustalenie i weryfikacja, np. wartości najwyższych dopuszczalnych stężeń, czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy. W Danii, Szwecji i Wielkiej Brytanii ustalono wartości normatywów higienicznych dla 600 substancji. W Polsce nie osiągnięto jeszcze tego poziomu. Ale pracujemy nad tym m.in. w ramach programów wieloletnich.

Drugi cel szczegółowy – to objęcie szczególną ochroną osób w działach gospodarki o wysokim poziomie ryzyka zawodowego. Na slajdzie prezentowane są nagradzane na wielu międzynarodowych wystawach i targach, a następnie wdrażane do produkcji w naszym kraju rozwiązania techniczne, jak np. ubiór chroniący przed promieniowaniem mikrofalowym, przeznaczony m.in. dla pracowników telefonii, dla wojska – generalnie dla pracowników zatrudnionych w obszarze, gdzie występują mikrofały czy automatyczny filtr spawalniczy z aktywną warstwą fotochromową. Zapraszam serdecznie do Instytutu, gdzie możemy bardziej szczegółowo przedstawić te rozwiązania.

Cel szczegółowy trzeci – rozwój i wdrażanie w przedsiębiorstwach metod systemowego zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy – jest to podstawa do myślenia o skutecznej poprawie warunków pracy – ze szczególnym uwzględnieniem oceny i ograniczania ryzyka zawodowego. W tym celu powstało m.in. wiele opracowań zarówno wydawniczych, jak i narzędziowych. Na slajdzie prezentowane są programy komputerowe, ze sztandarowym produktem, jakim jest program STER, który zawiera wszystkie elementy niezbędne do prawidłowej oceny ryzyka zawodowego. Na dole slajdu prezentowany jest program sprzed dwóch tygodni, służący do wsparcia oceny ryzyka w procesie projektowania maszyny, tak, aby uniknąć budowy prototypów i związanych z tym dużych kosztów. To jest najnowsza – siódma – wersja programu STER. Mam nadzieję, że państwo z niej korzystacie.

Cel szczegółowy czwarty – podniesienie wśród zatrudnionych i ogółu społeczeństwa świadomości konsekwencji wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Jest to zadanie niezwykle trudne i czasochłonne, obliczone na dalekosiężny horyzont, ponieważ wymaga właściwie dotarcia do pracowników na wszystkich stanowiskach pracy oraz wypracowania narzędzi umożliwiających zmianę – wręcz narodowej – tożsamości.

Dlaczego to jest tak bardzo istotne i ma bezpośrednie odniesienie nie tylko do kosztów ludzkich, ale także – policzalnych – kosztów ekonomicznych? W 2006 r. łączne koszty rent inwalidzkich i rodzinnych z tytułu chorób zawodowych i wypadków przy pracy wyniosły ponad 4 mld zł, co stanowiło prawie 4% ogólnej kwoty świadczeń wypłacanej z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jest to olbrzymia kwota, pomijając najważniejsze – niepoliczalne – straty społeczne i ludzkie.

Jak wykazują prowadzone w Instytucie, ale też w innych krajach Unii analizy koszty pośrednie są 3-4 razy wyższe niż koszty rent i odszkodowań, co dawałoby kwotę na poziomie 13-17 mld zł. Łącznie z wypłaconymi rentami i jednorazowymi odszkodowaniami kwota wyniosłaby na poziomie 17-21 mld zł, co w 2006 r. stanowiłoby ponad 2% polskiego PKB. To jest materia, w której poruszamy się. Podejmujemy działania na rzecz zmiany tego stanu rzeczy.

Wydatki związane z bezpieczeństwem i higieną pracy stanowią – według pracodawców – tylko ok. 1% kosztów pracy. Dotyczy to dużych przedsiębiorstw. W małych przedsiębiorstwach te wydatki są o połowę mniejsze. To jest skala wsparcia finansowego. Jest to związane – mamy nadzieję – że z pozytywnymi zmianami, jakie będą wynikały ze zróżnicowanej składki dla przedsiębiorstw o różnych kategoriach ryzyka w ramach systemu ubezpieczenia wypadkowego, gdzie w kolejnych latach po 2009 r. zmiany wysokości składki będą dotyczyły już 50%.

Cel szczegółowy piąty – to ukształtowanie odpowiedniego wysokiego poziomu kultury bezpieczeństwa, co jest związane z celem czwartym. Dotyczy pracodawców, pracobiorców i realizowane jest właśnie przez rozwój systemu edukacji, informacji, przez wdrażanie przez państwa nowoczesnych rozwiązań i opracowań w zakresie wymagań i możliwości stanu bezpieczeństwa i higieny pracy. Chodzi o popularyzację bezpiecznych zachowań, wykorzystanie różnych wydawnictw edukacyjnych nie tylko naszego Instytutu, ale wielu innych ośrodków, materiałów reklamowych i przede wszystkim internetu oraz udział w seminariach, warsztatach, różnego rodzaju konkursach, targach, wystawach, zachęcanie pracodawców do wykorzystywania nowych rozwiązań technicznych, organizacyjnych służących kształtowaniu bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Mamy nadzieję, że te działania przyczynią się do poprawy wskaźników.

Na slajdzie prezentowane są przykłady materiałów opracowanych przez CIOP, adresowanych do pracodawców, osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, ekspertów z dziedziny bhp, pracowników służby bhp, ale także do dzieci i młodzieży. W ostatnim roku ponad 5,5 mln użytkowników skorzystało z informacji w różnych postaciach.

Najbardziej dynamicznie rozwijającym się kanałem transferu informacji i opracowań jest internet. Mam nadzieję, że państwo również korzystają z naszego portalu. Według niezależnych badań, jesteśmy na trzecim miejscu w Europie pod względem liczby osób korzystających z informacji umieszczonych na tym portalu. Miło mi to powiedzieć jako pracownikowi Instytutu, ale mam nadzieję, że użyteczność informacji jest tak duża, że tyle osób z nich korzysta. Staramy się również uwzględniać państwa uwagi. Mam nadzieję, że będą państwo zadowoleni.

Strategia jest adresowana do całego społeczeństwa. Pomaga w kształtowaniu kultury. Uwzględnia konieczność zapobiegania chorobom.

Obecna analiza dotycząca stanu i perspektyw problematyki kształtowania odpowiednich warunków pracy i jakości życia pracujących w Polsce wskazuje silne i słabe strony oraz możliwości. Możliwości to przede wszystkim wzrost gospodarczy, przystąpienie Polski do Unii Europejskiej, różnego rodzaju udoskonalenia prawno-organizacyjne, w tym także związane z działalnością pracowników służby bhp.

Na zakończenie chciałbym – dziękując za wieloletnią współpracę – przekazać w imieniu pani prof. Koradeckiej i pracowników Instytutu przekazać najlepsze życzenia dla wszystkich państwa, nie tylko osiągnięcia wszystkich celów, ale proszę przyjąć szczerze życzenia satysfakcji z tego, co państwo robicie, a także pomyślności w życiu osobistym i w działaniach, które państwo podejmujecie.

Dziękując za uwagę zapraszam do kolejnych wspólnych działań – mam nadzieję, że także satysfakcjonujących dla odbiorców tych działań.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękujemy panu dyrektorowi za bardzo ciekawy wykład, prezentację i życzenia.

Proszę o zabranie głosu Głównego Inspektora Pracy pana Tadeusza Zająca.

Główny Inspektor Pracy Tadeusz Zająca:

Pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, drodzy jubilaci, szanowni państwo, jest mi niezmiernie miło, że mogę uczestniczyć w uroczystości wieńczącej podwójny jubileusz: 55-lecia powołania w naszym kraju służby bezpieczeństwa i higieny pracy oraz 15-lecia utworzenia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP.

Urząd, którym mam zaszczyt kierować – Państwowa Inspekcja Pracy – postrzega służbę bhp jako niezwykle cennego partnera w rozwiązywaniu problemów związanych z bezpieczeństwem i ochroną zdrowia człowieka w środowisku pracy.

Każdy z nas ma zagwarantowane w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawo do bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. Do nadzoru i kontroli przestrzegania tego prawa ustawowo obowiązana jest Państwowa Inspekcja Pracy, wspierana w tym dziele przez patronującą dzisiejszej uroczystości Radę Ochrony Pracy. Nie należy jednak zapominać, że nigdy za dużo troski o człowieka na każdym stanowisku pracy. Wszystkie działania na rzecz poprawy warunków pracy mają bowiem jedną wspólną wartość – ludzkiego zdrowia i życia! W tym kontekście na szczególne podkreślenie zasługuje zaangażowanie pracowników służby bhp w kształtowanie bezpiecznych i ergonomicznych warunków pracy w zakładach.

Pełniąc przede wszystkim funkcję doradczą i kontrolną w zakresie zapewnienia odpowiednich standardów bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie, pracownicy służby bhp coraz efektywniej wspierają pracodawców w tworzeniu kultury bezpieczeństwa pracy, bez której trudno dziś sobie wyobrazić nowoczesne przedsiębiorstwo. Pełnią bardzo ważną rolę w uświadamianiu pracodawcom, że bezpieczeństwo zatrudnionych po prostu opłaca się, a ponoszone na nie nakłady zwracają się po wielokroć. Nie zapominając o katagorycznym nakazie moralnym dbałości o pracownicze życie jako wartości najwyższej, pracodawcy – w dużej mierze właśnie dzięki swoim pracownikom bhp – coraz częściej postrzegają zdrowie zatrudnianych przez siebie osób w szerszym społecznym wymiarze. Śmierć, choroba lub inwalidztwo spowodowane niewłaściwymi warunkami pracy przekładają się na wielomilionowe nakłady ponoszone przez budżet państwa na odszkodowania lub renty. Koszty te ponosimy wszyscy. Efektywna przedsiębiorczość, budowanie stabilnej pozycji firmy na rynku zależą zatem nie tylko od osiąganego doraznie zysku, ale także od tego, na ile pracodawca potrafi zapewnić swoim pracownikom bezpieczne i godziwe warunki pracy.

Niestety, nie do wszystkich jeszcze dociera ta świadomość. Są przedsiębiorcy, którzy nadal – za wszelką cenę – usiłują obniżyć koszty zatrudnienia, co odbywa się również kosztem bezpieczeństwa pracowników. Świadczą o tym niekorzystne tendencje obserwowane w ostatnich latach w statystyce wypadkowości, mimo wymiernych efektów działalności kontrolno-nadzorczej inspektorów pracy i znaczącej aktywności zakładowego nadzoru nad warunkami pracy, w tym głównie służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

Pragnę podkreślić, że inspektorzy pracy współpracują z pracownikami służby bhp na wielu płaszczyznach. Służby bhp dostarczają inspektorom m.in. materiały na temat stanu wypadkowości i zachorowalności na choroby zawodowe w zakładach, występujących w nich zagrożeń, oceny ryzyka zawodowego czy wyników kontroli przestrzegania zasad bhp, przeprowadzonych we własnym zakresie. Są one wykorzystywane podczas kontroli prowadzonych przez Państwową Inspekcję Pracy. Inspektorzy pracy podkreślają profesjonalne przygotowanie tych materiałów.

W większych zakładach regułą jest udział pracowników służby bhp w kontrolach prowadzonych przez inspektorów pracy oraz podczas omawiania wyników kontroli z pracodawcami. Aktywny udział służby bhp w kontrolach zapewnia natychmiastowe wykonanie decyzji ustnych wydawanych przez inspektora pracy, przez co zwiększa się skuteczność oddziaływania Inspekcji.

Nasi inspektorzy pomagają pracownikom służby bhp, udzielając im porad prawnych i technicznych, służąc radą tym spośród nich, którzy w imieniu pracodawców pytają, jak najlepiej wykonać zadania pokontrolne, prowadząc szkolenia na seminariach organizowanych przez stowarzyszenia pracowników służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

W tym miejscu chciałbym zaakcentować, że Państwowa Inspekcja Pracy jest żywo zainteresowana wysokimi kwalifikacjami zawodowymi pracowników służby bhp, jak również wysoką oceną ich pracy przez pracodawców. Czynniki te gwarantują bowiem pełną realizację zadań przypisanych służbie oraz optymalne wykorzystanie posiadanych przez nią uprawnień. W coraz trudniejszych warunkach wypełniania zadań ciężących na Inspekcji Pracy, jest to dla nas partner szczególnie cenny.

Pozwólcie państwo, że z okazji jubileuszu – na ręce pana prezesa Marka Noćciusza – złożę życzenia pomyślnej realizacji zadań stojących przed Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy: znaczących osiągnięć w propagowaniu najwyższych standardów bhp i pracy służby bhp wśród pracodawców, w dopingowaniu pracowników służby bhp do podnoszenia kwalifikacji, w tworzeniu profesjonalnych ośrodków szkoleniowych przy oddziałach Stowarzyszenia.

Wszystkim pracownikom służby bhp w naszym kraju – w imieniu Państwowej Inspekcji Pracy – życzę wielu sukcesów w codziennej działalności.

Życzę, by państwa wiedza, zaangażowanie i autorytet przekładały się – zawsze i wszędzie – na zapewnienie możliwie najpełniejszej ochrony człowieka w środowisku pracy.

Proszę również przyjąć życzenia zdrowia i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym. Dziękuję za uwagę.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękuję panu ministrowi za wystąpienie.

Ogłaszam 30 minut przerwy.

[po przerwie]

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Wznawiany obrady.

Obecnie nastąpi wręczenie odznaczeń państwowych dla wyróżniających się członków Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy. Wnioskodawcami były zarządy oddziałów terenowych Stowarzyszenia.

Postanowieniem Prezydenta RP z dnia 17 września 2008 r. o nadaniu odznaczeń na podstawie art. 138 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz ustawy z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej odznaczeni zostają: na wniosek wojewody mazowieckiego Medalem za Długoletnią Służbę – Waldemar Dudek, Zofia Formella, Mirosław Grabowski, Halina Grześkiewicz, Daniel Jaroszewski, Stanisław Jurek, Tadeusz Knotek, Barbara Łosek, Waldemar Łoza, Piotr Pająk, Bogusław Przebindowski, Anna Radomska, Jan Siek, Danuta Sikorska, Stanisław Stadler, Stanisław Starzyński, Maria Stopa, Roman Stróżyński, Wincenty Szarmach, Henryk Zgoła; Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę – Stefan Grzelka, Andrzej Kozłowski, Andrzej Sękowski, Józef Witczak; Medalem Brązowym za Długoletnią Służbę – Jarosław Koziół, Jarosław Łucka. Podpisał Lech Kaczyński.

Proszę pana ministra Tadeusza Zająca o wręczenie odznaczeń.

Gratuluje odznaczonym.

Główny Inspektor Pracy przyznał Honorowe Odznaki za Zasługi dla Ochrony Pracy. Otrzymują je następujące osoby: Julianna Durczak, Jolanta Kaczmarek, Michał Klochowicz, Bogusława Kołodziejczak, Marek Kubiak, Eugeniusz Moryl, Marek Noćciusz, Maria Nowak, Jerzy Pogruszewski, Stanisław Stawski, Maria Stelmachowicz, Dariusz Wasiak i Marek Wira.

Proszę pana ministra Tadeusza Zająca o wręczenie odznak.

Gratuluje odznaczonym.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej postanowiło odznaczyć pracowników służby bhp specjalnym dyplomem uznania. Proszę panią dyrektor Ewę Pomian-Wojcieszczuk i pana naczelnika Jerzego Kowalskiego o wręczenie dyplomów.

Dyplomy uznania otrzymują: Marek Nościsz – prezes Zarządu Głównego Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, Jadwiga Polaczek – była wieloletnia prezes zarządu głównego i obecna członek zarządu głównego Stowarzyszenia, członkowie Stowarzyszenia zgłoszeni przez Zarząd Główny – Adam Barwinek, Waldemar Bielak, Andrzej Brygoła, Eugeniusz Buczkowski, Lech Bulski, Andrzej Cieślik, Stanisław Ciołek, Stefan Chojnicki, Dorota Danielak, Andrzej Gigiel, Gustaw Gwóźdź, Bogdan Hereć, Barbara Karczowska, Ryszard Łubniewski, Jan Łuczak, Lidia Matusik, Danuta Młynczyk, Leszek Panek, Janusz Paździor, Janusz Sibik, Grzegorz Skowron, Bogdan Sroka, Marianna Szczepanik, Witold Szymański, Danuta Ślęczka, Jacek Tokarski, Krzysztof Walas, Bogusława Wojciechowska, Józef Wójcik, Dariusz Widz, Roman Wika, Iwona Zajac, Władysław Zabrzynny, Bogdan Ziółek, członkowie Stowarzyszenia Pracowników Służb Bezpieczeństwa i Higieny Pracy w Łodzi – Henryk Dombrzalski, Danuta Gutenplan, Marcin Maliński, Aleksander Nowak, Czesław Ręczulski, Danuta Rosińska, członkowie Polskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP – Marcin Babski, Michał Dorożko, Joanna Dymowska-Mousa, Katarzyna Grabowska-Wawrzyniecka, Wiktor Rubczewski, Marek Stawarski, członkowie Stowarzyszenia Ochrony Pracy – Ryszard Celeda, Zenon Galewski, Waldemar Gimtrzak, Tadeusz Leszczyński, Lechosław Rychlik i Bogusław Tomaszewski.

Gratuluję wyróżnionym.

Marszałek Sejmu i Rada Ochrony Pracy postanowili przyznać dyplomy za wybitne osiągnięcia w działalności na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy. Dyplomy otrzymują następujące osoby: Maciej Błaszczak, Edward Borak, Elżbieta Bożejewicz, Henryk Bryk, Waldemar Dudek, Zofia Formella, Jan Gajewski, Halina Grześkiewicz, Marian Hawryszczyszyn, Tomasz Hetke, Franciszek Jaworski, Henryk Karczowski, Piotr Kaczmarek, Jerzy Kociński, Marek Kołodziej, Izabela Kowalska, Tadeusz Krężałek, Andrzej Krużyński, Józef Kupiec, Piotr Lochman, Robert Łukasik, Paweł Miniuk, Janusz Ożarków, Andrzej Nowak, Jadwiga Polaczek, Grzegorz Szałas, Waldemar Walkiewicz, Wiesława Wędzonka, Waldemar Wiśniewski i Andrzej Złotowski.

Proszę przewodniczącą Rady Ochrony Pracy panią poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką o wręczenie dyplomów.

Gratuluję wyróżnionym.

Z okazji 15-lecia Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Zarząd Główny ustanowił medal okolicznościowy. Medale będą przyznawane instytucjom, z którymi Stowarzyszenie współpracuje w zakresie propagowania bezpieczeństwa pracy w zakładach pracy, a także organizacjom i osobom indywidualnym. Proszę prezesa Zarządu Głównego pana Marka Nościsza i zastępcę prezesa pana Ryszarda Łubniewskiego o wręczenie medali.

Medale otrzymują: Rada Ochrony Pracy przy Sejmie RP – prosimy panią przewodniczącą, gratulujemy i dziękujemy za współpracę, Państwowa Inspekcja Pracy – prosimy pana Głównego Inspektora Pracy Tadeusza Zajacę, Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy – prosimy pana dyrektora Zawieskę. Dziękujemy i cieszymy się, że państwo – jak zwykle – chcą być z nami.

Medale otrzymują również Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Urząd Dozoru Technicznego, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Gospodarki, Główny Inspektor Sanitarny, Wyższa Inżynierska Szkoła Bezpieczeństwa i Organizacji Pracy w Radomiu, Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej, pisma: „Przyjaciel przy pracy”, „Atest – Ochrona pracy”, „Praca i zdrowie” i „Bezpieczeństwo pracy”. Dziękujemy za współpracę.

Medale otrzymują też oddziały Stowarzyszenia: Olsztyn, Kraków, Kalisz, Katowice, Jelenia Góra, Piła, Końskie, Leszno, Wrocław, Radom, Starachowice, Konin i Gdańsk. Prosimy prezesów lub przedstawicieli wymienionych oddziałów. Gratuluję odznaczonym.

Kolejni odznaczeni to koledzy stanowiący grupę założycielską – Jerzy Kowalski, Grażyna Niedzielska, Anna Jarzębska, Zdzisław Nocuń, Wacław Gudalewicz, Zenon Galewski, Stanisław Starzyński, Stanisław Stadler, Ryszard Łubniewski. Proszę o wręczenie

medali zastępcę prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia pana Andrzeja Nowaka. Gratuluję wyróżnionym.

Zarząd Główny postanowił przyznać dyplomy. Otrzymują je następujący koledzy: Stanisław Rynkiewicz, Józef Orzeł, Elżbieta Ożarków, Małgorzata Macuga i Piotr Świerczewski. Gratuluję wyróżnionym.

Medalem okolicznościowym i dyplomem została uhonorowana pani Jadwiga Polaczek – jedna z twórców i wieloletni prezes Stowarzyszenia. Gratulujemy i dziękujemy.

Członek Zarządu Głównego OSPSBHP Jadwiga Polaczek:

Pani przewodnicząca, panie ministrze, szanowne koleżanki i koledzy, jestem bardzo wzruszona sympatią, którą mnie obdarzacie.

W 1995 r. powiedziałam, że będę wiele wymagała. Wymagałam, uwierzyliście mi. Dzisiejsza rocznica jest konsekwencją ogromu pracy, który włożyliśmy. Dziękuję wam bardzo za brawa i za to, że zawsze witacie i żegnacie mnie na stojąco.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Dziękujemy za piękne słowa.

Członek Głównej Komisji Rewizyjnej OSPSBHP Stanisław Stadler:

Pani przewodnicząca, panie ministrze, koleżanki i koledzy, w imieniu osób odznaczonych chciałem podziękować za wyróżnienie niektórych z nas za służbę na rzecz ludzi pracy.

Często słyszy się utyskiwanie na służbę bhp. Przed 12 laty powiedziałem, że służba bhp będzie taka, jakimi my będziemy w Stowarzyszeniu. Patrząc z perspektywy lat na rozwój służby bhp, stwierdzam, że zmierzamy w dobrym kierunku. Poszliśmy w dobrym kierunku zakładając przed 15 laty nasze Stowarzyszenie i 12 lat temu wybierając panią Jadwigę Polaczek na prezesa Zarządu. 2 lata temu wybraliśmy nowe władze Stowarzyszenia – ludzi młodych, prężnych.

Zaliczam się do grupy ludzi, którzy będą powoli odchodzić z działalności Stowarzyszenia. Starsi spośród nas, obecni na tej sali, którzy nie zostali wyróżnieni, czują się potrzebni. Jesteśmy potrzebni, jesteśmy dla was, drodzy koledzy.

Prosimy o pamięć o służbie bhp nie tylko z okazji rocznic, jak dzisiejsza. Służba bhp będzie potrzebna.

Obecnie nie mamy jeszcze wielkiego pola do popisu. Jesteśmy w zakładzie potrzebni na tyle, na ile nam pozwoli pracodawca. Dobrze, że są dosyć restrykcyjne przepisy. Nie tylko od nas zależy zmniejszenie liczby wypadków w zakładach pracy o 25%, ale również od pracodawców – czy edukacja pracodawców będzie nadążać za edukacją służby bhp? Według mojej oceny, jeszcze nie nadąża. Służba bhp wyprzedza pracodawców. Ale pracodawca ma do kogo się zwrócić.

Jeszcze raz dziękuję w imieniu wszystkich wyróżnionych. Dobrze stało się, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w 2007 r. restytuował medal za zasługi dla państwa. To są medale, które dzisiaj otrzymaliśmy. One dokumentują naszą służbę wobec społeczeństwa.

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

Teraz nastąpi podpisanie porozumienia.

Prezisi: Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy – Marek Nościsz, Polskiego Stowarzyszenia Pracowników Służb Bezpieczeństwa i Higieny Pracy – Marcin Babski, Stowarzyszenia Pracowników Służb Bezpieczeństwa i Higieny Pracy w Łodzi – Henryk Dombrzalski, Stowarzyszenia Ochrony Pracy – Ryszard Celeda i przewodniczący Krajowego Związku Zawodowego Inżynierów Techników Bezpieczeństwa i Higieny Pracy Henryk Kowalski podpiszą porozumienie o współpracy w celu wspólnego tworzenia organizacyjnych, prawnych i funkcjonalnych warunków dla poprawy bezpieczeństwa pracy i ochrony środowiska pracy. Porozumienie przewiduje realizację tego celu m.in. przez wspólne opracowywanie projektów aktów prawnych oraz występowanie do organów i instytucji państwowych oraz samorządowych z propozycjami rozwiązań organizacyjno-prawnych.

Porozumienie zostało podpisane.

Pani przewodnicząca Rady Ochrony Pracy i pan Główny Inspektor Pracy muszą z powodu obowiązków zawodowych opuścić konferencję.

Chciałbym bardzo podziękować pani przewodniczącej Rady Ochrony Pracy poseł Izabeli Katarzynie Mrzygłockiej za objęcie patronatem tej ważnej dla nas uroczystości. Dziękuję serdecznie panu ministrowi Tadeuszowi Zającowi, że zechciał być razem z nami. Dziękuję przedstawicielom Ministra Pracy i Polityki Społecznej. Dziękuję panu dyrektorowi Markowi Zawiesce. Serdecznie dziękujemy wszystkim państwu za przyjęcie naszego zaproszenia i uczestnictwo w uroczystości.

Na dzisiejsze spotkanie zaprosiliśmy uczniów Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. Fryderyka Chopina w Warszawie, którzy uświetnią naszą uroczystość koncertem.

[Po koncercie]

Członek Prezydium Zarządu Głównego OSPSBHP Grzegorz Skowron:

W imieniu nas wszystkich dziękuję młodym artystom za bardzo ciekawy koncert.

Nasza uroczystość powoli zbliża się do końca. Dziękujemy wszystkim za przybycie, za ciekawe referaty, za wsparcie naszych działań.

Prosimy o powstanie. Proszę poczet sztandarowy Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby Bezpieczeństwa i Higieny Pracy o wyprowadzenie sztandaru.

Zapraszamy do zwiedzenia gmachu Sejmu.